

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Ред. Агенція: "Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку: (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку: (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXVI

Ч. 8. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 12-ГО СІЧНЯ 1979

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 12, 1979

No. 8.

VOL. LXXXVI.

Східнослов'янська та українська тематика на конференції Американської Історичної Асоціації

Сан Франциско, Кал. /тм./ — Тут в дні від 28 до 30 грудня відбувалася конференція американських істориків, на якій проходило 161-ну доповідь з 70 тематичних ділянок, в яких історія політичних і соціальних рухів та порівняльні студії мали велику перевагу. Це не дивно, бо власне порівняльна методологія в історичних науках була головною темою цієї конференції. Тому, що одночасно відбувалися 40 сесій, відвідувач конференції міг побувати лише на кількох сесіях. Ось декілька шкідливих доповідей, що могли б цікавити нашого читача: „Аграрні еліти та оборона їхньої системи невідомої праці: Прусія, Росія та ЗСА”, „Американська торгівля на іноземних ринках: Росія, Мексика та Середній Схід”, „Панування царя філософа: Олександра І-го: влада чи невдача освіченого абсолютизму”, „Вплив Росії на історичну революцію в Англії”, „Московська військово-бюрократична еліта в порівняльній перспективі”, „Почуття національної свідомості в середньовічній та ранньомодерній Східній Європі”, „Злочинність в передреволюційній Росії”. Були ще доповіді про східноєвропейські питання на інших сесіях.

З огляду на актуальність порушених проблем зупинимось тільки на двох циклах доповідей. В циклі про московську еліту проф. Роберт Овен Крам (Каліфорнійський університет в Дейвісі) розглядав питання бож, що були в московській державі військово-бюрократичним апаратом, та порівнював їх з подібними елітами на заході: Англії, Франції та Польщі. Найбільшими привілеями користувалися польські магнати, які вели відкрити боротьбу проти монарха, мали величезні посілости, велику кількість кріпаків, але одночасно були патронами культури та мистецтва. На Заході аристократія не дорівнювала королеві у своїх впливах, але брала участь в керуванні державою. Московська еліта не мала особистих чи спадкових прав, все було побудоване на службі для царя, втрата служби означала втрату всіх привілеїв, навіть в турецькій системі еліта мала більше прав, наприклад регіональний авторитет. Тому називати московську державу „орієнтальною деспотією” є помилковим, її правильніше окреслювати як „гірша за орієнтальну деспотію”. Проф. Крам на закінчення додав, що фахівці-історики московської держави мають бути бойкотуєт сесію.

(Закінчення на стор. 6)

Тайван може затримати автономію — заявляє Пекін

Пекін. — Китайський лідер Тенг Гіао-пінг, перший заступник прем'єр-міністра уряду Китайської Народної Республіки заявив, що Тайван може, після об'єднання з китайським материком, затримати свій уряд, військо і повну автономію.

Таку заяву зробив Тенг Гіао-пінг у Пекіні групі американських сенаторів у складі: Сем Нанн, демократ з Джорджії, Демократ з Огайо, Гері Гарт, демократ з Колорадо і Вілліам Коен, республіканець з Мейну. Політичні коментатори вважають, що заява Тенга — це важливий дальший крок нової політики щодо примирення з Тайваном. Американські сенатори у своїй писемній заяві твердять, що головним пунктом замирення Китаю з Тайваном — це суверенітет Тайвану. Якщо Націоналістичний уряд Тайвану відмовиться від суверенітету, тобто, „який прапор повішати над Тайваном”, то Тайван, як заявив Тенг, затримає за собою, ту саму владу, якою тепер користується. Тенг Гіао-пінг додав, — пишуть даліше чотири сенатори, — що Тайван може затримати існуючу соціально-економічну систему, повну автономію в межах Китаю і своє військо.

Китайський лідер зробив такі чотири твердження. Китай бажав би, щоб ЗСА поширили свою флоту в західній частині Тихого океану і краще скоринували оборонну систему з країнами південно-східної Азії проти експансії Советського Союзу в В'єтнаму.

Китай не звертався за купівлею зброї до Америки, значить, що ЗСА не погодяться, однак міг би купити, якщо йому запропонують.

Пекін може відкрити майбутні військові маневри в Тайванській затоці, включаючи цей крок у свою нову політику замирення. Китайський уряд даліше одобрюватиме появу плямків на стінах будівель у різних китайських містах і демонстрування за демократію для майбутніх „поколінь”. Але Пекін вважає, що було б помилково ставити справи права людини для обговорення з Америкою.

Аргентина й Чиле погодились на посередництво Папи

Монтевідео, Уругвай. — Уряди Аргентини й Чиле погодились на посередництво Папи Івана Павла II у спорі за три малі острови біля протоки Магеллана, що був значно загострив відносини між цими двома країнами. Південної Америки. Обидві країни рівно погодились віддати свої війська з пограбничих та поступово зменшувати число військ до стану, який існував на початку 1977 року.

Спільне домовлення в справі посередництва Папи підписали тут у понеділок, 9-го січня, 3 міністри закордонних справ Аргентини й Чиле в присутності кардинала Антонія Саморе, знавця південноамериканських справ і особистого відпущника Папи Івана Павла II, який вів переговори між представниками урядів обидвох країн від 27-го грудня минулого року. Як відомо, Папа Іван Павло II планує відбутися в подорож до Мексико та взяти участь у відкритті конференції римо-католицьких єпископів Південної Америки в Пуеблто 27-го січня ц. р.

Спир за острови Нуева, Піктон і Леннокс на Атлантичному океані в околицях протоки Магеллана почався ще у 1976 році. Тоді міжнародна комісія посередництва, що очолювала королева Єлисавета II, визнала за Чиле право юрисдикції над цими островами. Аргентина відкинула це рішення і в наслідок загострення переговорів між Аргентиною й Чиле існувала можливість збройного конфлікту між цими країнами, які почали гуртувати війська вздовж 2,600-мильового кордону. Староючись не допустити до такого конфлікту, Папа вислав кардинала Саморе до Сантьяго, Чиле, а описав до Буенос-Айреса для полагодження справ. Після кількох подорожей між столицями Аргентини й Чиле. Кардиналові Саморе вдалося випрацювати компромісний договір, згідно з яким обидві сторони погодились на посередництво Папи Івана Павла II.

В Оттаві відбулася конференція багатокультурності

Оттава, Канада. — Канадська дорада рада для справ багатокультурності влаштувала в Оттаві триденну конференцію для справ багатокультурності. В конференції взяло участь 450 делегатів із різних етнічних груп з шістьох Канади, між ними дуже багато молодих представників.

Головним промовцем на бенкеті був федеральний міністер для справ багатокультурності Н. Кафік, який сказав, що політику багатокультурності введено на те, щоб різні канадські етнічні групи краще себе пізнали й розуміли й шоби в той спосіб створити об'єднану канадську спільноту. Політика багатокультурності признає за всіма канадцами їхній однаковий вклад в будову Канади, без уваги на їхнє етнічне походження. Завданням політики багатокультурності є плекати та підтримувати культури різних канадських етнічних груп в той спосіб, щоб їхню культуру пізнали теж канадці інших етнічних груп й в той спосіб між різними етнічними групами виторилася співпраця.

Норман Кафік

приязнь та взаємна пошана.

В часі конференції були пленарні сесії та сесії окремих груп молоді, людських прав, газет, радіо та телебачення, освіти, тощо, які внесли відповідні резолюції. В часі конференції промовляв теж федеральний міністер М. Лалонд, який сказав, що уряд включити політику багатокультурності в нову конституцію. Конференція закінчилася ухваленням всіх учасників боротися за продовження політики збереження культурних прав усіх етнічних груп, як основних людських прав.

СОВЕТИ ЗОБОВ'ЯЗУЮТЬСЯ ПІДТРИМУВАТИ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ УРЯД В КАМБОДЖІ

Москва. — Уряд СССР поспішився висловити свою підтримку солідарності з новим урядом в Камбоджі. Дивлячись на заяву Леоніда Брежнєва, генерального секретаря ЦК КПСС і Голови Президії Верховної Ради СССР та спільну гратуляційну телеграму, що її підписали Л. Брежнєв і прем'єр-міністр цієї країни Алексій Н. Косігін, не залишається найменшого сумніву, що Москва розраховує на Камбоджу як на свого союзника проти впливів Китаю у Південно-східній Азії.

У заяві Л. Брежнєва, що її заповнено після інтерв'ю з журналом „Тайм”, і яку перефразувала советська газета „Ізвестія”, орган Верховної Ради, сказано, що камбоджський повстанці поклали „політичну систему китайського зразка”. Брежнєв також назвав усунений уряд прем'єр-міністра Поль Пота — „ненависницьким режимом і тиранією впливи якої прихилили зівоні”.

Нав'язуючи до широко розповсюджених звідомлень про вбивства, що відбувалися враз із захопленням комуністами Камбоджі в 1975 році, советський верховода сказав, що „ма-

сові знищення населення в Камбоджі є нічим іншим як китайською „культурною революцією” на іншій території”. „Культурна революція” у 1966 році була призначена на те, щоб відновити революційного духа поміж китайським населенням. Однак всі ці „скрайні” поступовання щодо населення, які були пов'язані з „культурною революцією” Пекін заперечив.

У гратуляційній телеграмі, яка вже менше стосувалася до Китаю сказано: „Внаслідок незвичайної перемоги камбоджського населення відкривається новий сприятливий проспект, який зміцнить мир на Індокитайському півострові в погодженні з національними аспіраціями народу цієї території і без втручання зі зовні”.

„Советський Союз далі розвиватиме і зміцнюватиме традиційні зв'язки приязні і співпраці поміж нашими народами, підтримуватиме камбоджський народ в побудові мирної, незалежної, демократичної, не пов'язаної з ніякими імперіалістичними блоками Камбоджі, яка прогресує в напрямі соціалізму”, — говориться у советській гратуляційній телеграмі.

СССР може не додержуватись САЛТ II — твердять спеціалісти

Вашінгтон. — Три кошичні працівники розвідки сектора ЗСА минулого четверга, 4-го січня, під час пресової конференції твердили, що якщо Америка підпише новий договір із Советським Союзом відносно обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), то советські чинники дуже легко зможуть порушувати цей договір, бо в ньому нема постанов, які достатньо запевняють б можливість взаємодієвирішення. На цій пресовій конференції, що її організувала неурядова організація Коаліція За Мир Через Силу, промовляв емеритовий генерал Деніс Грегам, колишній голова Агенції Оборонної Розвідки, як теж Рей Клайн, колишній заступник директора Центральної Розвідки Агенції (СІ-Ай-Ей), та емеритовий генерал Річард Стівелл, президент Асоціації Ко-

лишніх Працівників Розвідки. Ген. Грегам твердив, що Москва відкинула пропозиції, які надали б Америці змогу перевіривати, чи Советський Союз додержується всіх постанов САЛТ II. Натомість Клайн і Стівелл заявили, що члени уряду президента Джиммі Картера добре знають, що існують можливості, що СССР порушуватиме постанови договору, але вважають, що сам договір важливіший, ніж „деякі недомогання”.

Згадані три спеціалісти, як і речники інших кіл передбачають, що навіть якщо ЗСА і СССР підпишуть САЛТ II, то Сенат відмовиться його ратифікувати, бо члени цієї Палати Конгресу „зрозуміють небезпеку для Америки і цілого вільного світу, яка криється в теперішньому тексті САЛТ II”.

Повстанці підняли бунт у східному Афганістані

Пешавар, Пакистан. — Тисячі повстанців, деякі озброєні мушкетями з часів Першої світової війни, посидили бунт у східній частині Афганістану, зайнявши містечко Камдеш та прямуючи на столицю місто провінції Кумар, Чінга Сарай.

Афганістанські повстанці ведуть збройну боротьбу вже від кількох місяців проти комуністичного режиму президента Нура Мухаммеда Таракі, який прийшов до влади у квітні минулого року в наслідок збройного перевороту. Під кінець минулого року Афганістан підписав мирний договір із Советським Союзом, одержавши запевнення збройної та економічної допомоги. Але від часу захоплення влади комуністами в Афганістані сильно посилюється рух спротиву, який три місяці тому перетворився у збройний бунт.

В неділю, 7-го січня, президент Таракі вислав 12,000 вояків у провінцію Кунар, щоб здушити повстання, але їм не вдалося відбити містечко Камдеш. Дисципліна колишніх повстанців, понад 5,000 повстанців пробила на віддалі 9 миль від Чінга Сарая та приго-

товляться до облоги цього провінційного міста. Урядові кола побоюються, що захоплення повстанцями цього міста поширить збройний бунт на інші провінції країни, зокрема на околиці столиці Кабулу, де населення вже від місяців бунтується проти режиму.

ЛМКЛЮБ ВЛАШТОВУЄ ВЕЧІР — „ПРОЩАННЯ СТАРОГО РОКУ”

Нью-Йорк. — З Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що у п'ятницю, 12-го січня ц. р., о год. 7-й вечора, тут у приміщенні цього Клубу при 136 2-га севено відбудуться мистецьке попури п. н. „На прощання старого року”, участь у якому візьмуть: Тамара — Лихолай, оперова співачка при фортепіановому супроводі проф. Каліни Чічки-Андрієнко; Одарка Полянська, 13-річна гарфістка; Лавренція Туркевич співатиме під акомпаньямент бандури; інж. Петро Пасєський розкаже споминок про ловецькі пригоди та інж. Петро Гришай прочитас про події 1918 року в оформленні сатиричного жанру.

НОВІ МАТЕРІАЛИ САМВИДАВУ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Недавно на Захід прийшло ряд документів українського самвидаву, які будуть опубліковані на сторінках української преси, в журналі „Сучасність” і в Золотих самвидаву у видавництва „Сучасність”.

Нижче друкуємо перелік цих документів.

1. Лист до голови Київського міського суду від Любим Мурсенко, дружини українського політ'язня Олександра Мурженка, в справі переслідування її та її родини. Лист датований 28-го березня 1978 року.

2. Заява Василя Овсієнка, звільненого з концтабору в 1977 році, до прокурора Української РСР, про переслідування його після звільнення з табору.

3. Судовий вирок колишнього вояка УПА Мирона Симчика з січня 1970 року.

4. Звернення Мирона Симчика до Комісії прав людини при ООН. Лист написаний в Уральському концтаборі в 1976 році.

5. Заява Яромира Микитки з 2 травня 1976 року до Північної (службової адміністрації табору), Микитки — студент Львівського університету, був засуджений за „антирадянську пропаганду”, разом з Зоряном

Попадюком. 6. Лист Василя Молошенського до сина. Молошенський був арештований ще в 1945 році і засуджений на 25 років ув'язнення за те, як він пише синам, що „воював ціле життя для України”.

7. Лист Лева Лук'яненка до друга, датований 11-го серпня 1977 року. У цьому листі, між іншим, він описує як його допитували в справі М. Руденка й О. Тихого.

8. Лист Олексія Тихого з 15-го січня 1976 року до Президії 25-го з'їзду КПРС. Тихий вимагає з'ясувати йому причину його арешту в 1957 році.

9. „Книга Буття Святої України”, написана Олександром Бердником в 1977 році і видана „Ініціативною Радою Альтернативної Еволюції” в Києві. Книга має 15 сторінок.

10. Поем „Олеся Бердника „Закляття”, написана в березні 1978 року.

11. „Зачаровані коні” — поема Олеся Бердника, написана в лютому 1978 року.

12. „Дружнє послання” від „Ради Української духовної республіки”, датоване 30-го квітня 1978 року.

13. „Дружнє слово” — від „Ради Української духовної республіки” з 30-го квітня 1978 року.

„Дні української культури” та українські штемплі австрійської пошти

Візрієть картки і штемплі австрійської пошти з українською тематикою.

Відень, Австрія. — Зараз, після заснування Союзу Українських Філателістів Австрії /СУФА/, який існує десять років, австрійська державна пошта почала випускати двомовні німецько-українські штемплі з українською тематикою, картки та конверти з українсько-німецькими написами. Ці штемплі вживають під час різних виставок СУФА та інших українських організацій; досі появилось уже 17 таких двомовних поштових штемплів.

Минулого року в рамках „Днів Української культури”, що відбувалися поміж 1-им, а 3-ім груднем, у столиці австрійської провінції Бургенланд, Айзенштадт, під патронажем прем'єр-міністра провінційного уряду Теодора Кері, влаштувано філателістичну виставку СУФА і виставку українського на-

родного мистецтва, що їх організувало українське культурне т-во „Буковина”. Там австрійська пошта відкрила знову уже традиційний і спеціальний поштовий відділ, де вживано двомовних українських штемплів; перший з них, з датою 1-го грудня, зображує фігуру Божого Дитяти, що вертепу у Вифліємі. Як лежить на подушці з українською вишивкою. Додатково до цього штемпля, на якому також між іншими знаходиться напис „Христос народився”, вжито ще штемпель перхачів „Дні Української культури”, з нагоди випуску різдвяної марки Австрії на рік 1978. Другий штемпель, якого вживали 2-го і 3-го грудня 1978, показував групу козаків в українському козацькому одязі з бандурами та різдвяною зіркою і написом — „Нова радість стала”.

Успішна демонстрація у Філадельфії

Філадельфія, Па. (Я. Т.). — У вівторок, 2-го січня ц. р., відбулася тут протисовєтська демонстрація, влаштована Філадельфійським Комітетом Оборони Мороза з нагоди змагань філадельфійських „Флаєрс”-ів із советською токсеною дружиною. Недалеко від українців демонструвала група живих.

У незвичайно несприятливу погоду, при безперервному дощі і морозному вітрі, українські демонстранти, розвинули два великі транспаранти і роздали кілька тисяч летючок.

Ця демонстрація була передана з новинами 10-ю і 6-ю станціями телеба-

чення. Два філадельфійські часописи, „Філадельфія Ін-вайпер” і „Дейлі Ньюз” помістили про неї і про живі демонстрації окремі статті. Шкода, що Філадельфія, де живе кілька десятків тисяч українців, не спромоглася на чисельнішу демонстрацію (українських демонстрантів було дванадцять, деякі приїхали з далекіх перемістей Філадельфії, віддалених 30 миль, живіших демонстрантів було біля 20).

При цій нагоді варто згадати, що завдяки заходам ФКОМ-у, губернатор Філадельфії Шай був проголошений „чужинцем”.

(Закінчення на стор. 5)

Вінніпег відзначив учасників Визвольних Змагань України

Вінніпег, Канада (КУК). — З нагоди 60-річчя проголошення самостійності України, Відділ КУК у Вінніпезі під головуванням О. Сураського відзначив 17-го грудня 1978 року ввечері обідом ветеранів збройних сил України, що їм з тієї нагоди вручено пам'ятні жетони з написом „Учасникові Визвольних Змагань за Волю України” — в шану 60-річчя 1918-1978 — Відділ КУК Вінніпег. Церемонію вручення довершив почесний президент

СКВУ о. д-р В. Кушнір в асисті господаря обіду Р. Романова і п-ї Я. Паламарчук. Молитву відкриття і закінчення провели о. митрат Й. Пуляк і о. архипресвітер д-р С. Савчук. Привітали склади представники українських громадських організацій з президентом Централі КУК д-р С. Радчуком на чолі. З 35-ох ветеранів-учасників Визвольних Змагань України, 27 мешкалих у Вінніпезі, взяли участь у тому урочистому обіді.

ПРОТОКОЛ

29-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в місті Піттсбургу, Пеннсилівенія
в готелі The Pittsburgh Hilton, Gateway Center

починаючи від 22-го травня до 27-го травня, включно — 1978 р.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ РАДИ

(Продовження з попереднього числа)

(16)

Цього року, як і минулими роками, від УНС я брав участь в Конвенції Братських Союзів Стейту Огайо.

Про мою загально-громадську працю хочу згадати, що як голова Українських Злучених Організацій — Відділ УККА в Клівленді-Парма, чимало зусиль і старань я вклав для постійного розвитку української громади. Рівнож я працював як член Управи СУМА в Пармі, як представник Городів Культури в Клівленді, як голова Українського Республіканського Клубу на Огайо та ексекютивним директором Комітету Національностей стейту Огайо.

Вкінці шановні делегати, треба нам всім добре застановитися:

1. Чи наша братсько-фінансова установа відповідно розвивається?
2. Чи наші методи праці відповідають теперішнім обставинам, чи може вони є перестарілі і треба було б шукати нових, кращих?
3. Чи наші урядовці — працівники поодиноких ділянок мають задовільне фахове знання, чи вони виконують як слід свою працю, яку їм доручено?
4. Чи Екзекутива належно і фахово координує тією працею і чи співпраця урядовців є задовільна?

Над повіщими питаннями нам треба добре застановитися, передумати, передискутувати і винести позитив-

ні ухвали, бо від цього залежатиме ріст УНСоюзу, або тільки його життєвність.

Нам треба керуватися лише добром УНСоюзу, а ніколи особистими амбіціями.

Д-р Богдан Футей до свого надрукованого звіту додає: Мій звіт є друкований. В минулому році я організував 10 членів, брав участь у нарадах Головного Уряду і в Комісіях і на доручення Екзекутиви виконував всі обов'язки, які мені доручено. У моєму звіті подана моя громадська праця.

Для добра УНСоюзу звітодавець пропонує:

1. Вибрати статуту комісію, яка працювала б протягом 4-ох років;
2. Оформити у статуті Окружні Комітети УНСоюзу;
3. Устійнити програму для молоді;
4. Дім для старших віком людей є konieczністю;
5. Продовжування акцій в обороні людських прав;
6. Продовжувати змагання в справі злуки Союзів;
7. Подбати про введення нового забезпечення для молодих професіоналістів.

Д-р Василь Вереш — 4 Відділ пропонує, щоб радні говорили про те, що вони зробили за чотири роки для добра УНСоюзу, а свої міркування і внески подавали, коли буде про це мова у точці 14-й конвенційних нарад.

Звіт головного радного проф. Тараса Шмагали

This report covers my third full term as Supreme Advisor of the Ukrainian National Association. The format of the report will be the same as all of my past reports. My activities, accomplishments, views and opinions are presented in three general categories:

- A. Activity for the Ukrainian National Association
- B. Activity in the American and Ukrainian Community
- C. Comments and Suggestions

....

A. Activity for Ukrainian National Association — My activity directly related to the conduct of the activities of the Ukrainian National Association fell into the following categories:

1. U.N.A. effort in defense of Ukrainian dissidents — Human Rights Week, Washington, D.C.
2. National Fraternal Congress — National Convention, Cincinnati, Ohio.
3. Ohio Fraternal Congress — Annual Conventions and elected member of Board of Directors.
4. Annual meetings of Supreme Assembly — Soyuzivka.
5. Annual and organizational meetings — Cleveland District, Cleveland, Ohio, and Youngstown District, Youngstown, Ohio.
6. Member of the U.N.A. Building Committee and Director of the U.N.A. Urban Renewal Corporation.
7. Member of the Special Committee on "Svoboda" and the Publications Department.
8. Contacts with various public officials and political leaders.
9. Contacts with various fraternal leaders.

B. Activity in the Ukrainian and American Community — It has been the tradition that members of the Ukrainian National Association take an active part in civic endeavors in the American as well as the Ukrainian community. My activities during the past four years have been as follows:

1. Republican Heritage Groups Council — Republican National Committee National Co-Chairman and member of the Executive
2. Ukrainian American Republican Federation — National President.
3. 1976 National Convention of the Republican Party - Alternate Delegate-at-Large, Ohio.
4. Cuyahoga County, Ohio, Republican Executive Committee, Vice-Chairman.
5. Ohio Republican Nationalities Council — State Chairman.
6. Republican National Committee — Committee on Campaigns.
7. Cleveland Self-Reliance Credit Union — Vice-Chairman.
8. United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland Branch of UCCA — Executive Committee.

C. Comments and Suggestions

As in the past, I will take this opportunity to comment on items which, I feel, are very important for the continued progress of our association.

1. UNA Building

It has been my honor to serve on the UNA Building Committee and as a Director of the UNA Urban Renewal Corporation since its inception. To say that there were some anxious moments in the early years of our building operation would be an understatement. However, with a lot of hard work and an equal amount of luck, we now find ourselves with the building occupancy at the level we had hoped when that almost \$6 million of the debt on the building is now due our members instead of private financial institutions. It was my original idea that if we had to pay banks high

rates of interest, it would be more appropriate to pay our membership this money. This year our association will pay our members over \$500,000 in interest which we would have otherwise paid to some outside financial institution. With almost one-third of the total organization's assets committed to this building, it is indeed important that we continue to conduct this operation in the same business-like fashion as we have in the past.

2. UNA's Leadership Role in the Ukrainian Community

Our association must continue to expand the leadership role which it has always played in the Ukrainian community, specifically in the areas of financial development and American political activity. Although there have been some meetings and some other encouraging signs of cooperation, our community is simply not taking advantage of the financial strength and resources available to us. We all know that in the United States money means power, which is one of the reasons the UNA is such an important force in the Ukrainian community. However, our community in general, is still financially terribly unsophisticated. We must continue to look into the possibilities of the formation of new programs and new institutions. The UNA must maintain a leadership position in this effort.

The Ukrainian Human Rights Week on Capital Hill in Washington, D.C., in 1977 was probably the most sophisticated political action ever undertaken by our community. I am proud that it was initiated by our association and I am proud to have played a part in this project. However, it is unfortunate that we have not followed up on this project except in our newspapers. We should have considered a similar project for this year. We also should be planning some future action in the area of civil rights for our community in the United States. With the forthcoming Bakke decision, I feel that civil rights and particularly the area of reverse discrimination will receive much renewed attention. No one has suffered more reverse discrimination than our first- and second-generation Americans. Our community, and specifically our association, should be prepared to make an impact on the American political process following the Bakke decision.

3. Preparing for our Future

My experience on the Special "Svoboda" and Publications Committee has reinforced my original feeling that we should consider changing our basic organizational structure. The relationships and responsibilities of certain hired workers and elected officers is undefined and has caused problems. Even the relationship and responsibility of elected officers to each other has, in the past, created some problems. I feel that anybody who works for the association on an everyday basis should answer to someone other than just the convention every four years. I do not feel that we should react from emotion and make any major changes to our Constitution at this convention. However, in each of my reports during this last term, I have asked that a management consultant firm be hired to study and make recommendations in this area. This has not been done and such a resolution should be offered and passed at this convention. I still feel quite strongly that after such a study we may find that what a convention should be doing is simply electing a Board of Directors who would, in turn, hire the professional staff necessary to carry out the organization and administrative work of our association.

In closing, I would again like to thank the Delegates of the 1974 Convention for the confidence they exhibited in me by re-electing me to this third term. I would like to thank my fellow members of the Supreme Assembly and the Executive Committee for their cooperation and support. Last, but not least, I would like to thank my fellow members of the Cleveland District who worked so hard during the last four years and congratulate them for their activity, especially the tremendous job which they did during the 1977 Organizational Campaign.

Головний радний Тарас Шмагала до свого надрукованого звіту додає:

Брав участь у Комісії, яка розглядала конфлікт між головним передсідником і головним редактором, в Комісії опрацювання правильних зборів, є активним у Комітеті оборони людських прав і оборони громадянських прав. Брав активну участь у влаштуванні імпре-

зи, яку спонзорував УНСоюз у Вашингтоні. Є членом Дирекції союзового Дому. В УНСоюзі маємо поважні проблеми: справа Дому, справа організування нових членів. Ці важливі справи вимагають застанови й вирі-

Звіт головного радного д-ра Мirona Куропаса

As in the past, my convention report is divided into four major sections: UNA Activities, Ukrainian Community Activities, Impressions, and Recommendations.

UNA Activities

During the past four years, I participated in the fraternal activities of two UNA district committees: Chicago, Illinois and Baltimore, Maryland.

The highlight of my UNA involvement during this period of time was my role as facilitator of the Ukrainian Human Rights reception in the U.S. Capitol on May 18, 1977.

Co-Sponsored by the Ukrainian National Association and Senator Bob Dole (R-Kans), the reception hosted a total of thirty-one U.S. senators and over 40 U.S. representatives, all of whom were briefed on the plight of Ukrainian dissidents in Soviet Ukraine. Working closely with Supreme President Joseph Lesawyer and Supreme Advisors Taras Szmagala and Eugene Iwanciw, the latter having played a lead role in developing the program and in preparing the UNA publication on the Ukrainian dissident movement which was distributed to all 435 members of Congress and 100 senators, I was greatly heartened by the results of this historic UNA effort. A number of congressmen and senators wrote personal letters to Comrade Brezhnev, to the Soviet ambassador in Washington, and to other high Soviet officials protesting the gross violations of human rights in Soviet Ukraine. Their letters later appeared in *Svoboda* and the *Congressional Record*.

In July of 1977, I accompanied Senator Dole to Vienna where he met with Boris Jaminskyj who further briefed the senator on recent developments in Ukraine. Later, I traveled with Senator Dole to Belgrade and was present when the senator first raised the issue of human rights in Ukraine with the U.S. ambassador and other representatives attending the Conference on Security and Cooperation in Europe. In the fall, when Senator Dole returned to Belgrade, his formal remarks to the delegates at the conference included mention of the significant role played by the Ukrainian National Association in making him aware of the Ukrainian national movement. Alone among all of the U.S. delegates to the conference, Senator Dole went beyond human rights and raised the question of national rights as a legitimate issue for discussion at Belgrade. It is indeed tragic that the Carter Administration, which so eloquently defended the initiation of an American foreign policy based on moral principles, did not follow through on its professed commitment by insisting that the final statement of the Belgrade Conference include references to human rights. As we are all aware, this neglect was a strategic victory for the Soviet Union.

In addition to my involvement with the UNA sponsored Ukrainian Human Rights Days in Washington, I also:

1. Attended the 1976 and 1977 UNA District Committee meeting in Baltimore, Maryland.
2. Attended UNA District Committee meetings in Chicago, Illinois, in 1977 and 1978.
3. Visited with UNA members in Richmond, Virginia, Omaha, Nebraska, and Kansas City, Kansas.
4. Represented the UNA at the National Fraternal Congress Convention in 1974.
5. Represented the UNA at the 70th Annual Baltimore/Washington Fraternal Congress in Baltimore, Maryland. Thanks to the efforts of John Malko, an active Maryland UNA'er, I had the pleasure of delivering a luncheon address entitled: "Our Fraternal Value System." My remarks were later printed in the *Ukrainian Weekly*.
6. Attended meetings of the UNA Supreme Assembly in 1975 and 1976. I was not able to attend the 1977 meeting because my duties as a legislative assistant to Senator Bob Dole compelled me to be present during all Senate hearings of the Helsinki Commission.

Ukrainian Community Activities

As a member of the UNA Supreme Assembly, I have always felt it my obligation to play an active and visible role in organized activities within the Ukrainian community in North America.

The highlight of my contributions in this area of endeavor occurred in conjunction with our community's celebration of America's 200th anniversary as a nation and the 100th anniversary of the Ukrainian immigration. In keeping with the events organized in 1976 to commemorate these two anniversaries, and in my role as Special Assistant to President Ford for Ethnic Affairs, I was able to organize a Ukrainian Youth Day in the White House during which some 80 leaders from Plast, SUMA, ODUM, MUN, SUSTA, TUSM, and Zarevo were able to meet with State Department officials to discuss America's policy towards the Soviet Union with major emphasis on the Ukrainian national question. Participating as an Honorary Grand Marshall in the parade which later took place from the Washington to the Shevchenko Monuments, I was successful in having Ford Administration representation in the person of Elliot Richardson, the Secretary of Commerce. His presence was significant in the fact that he was the highest ranking member of any White House Administration still in office to participate in a Ukrainian American ceremony at the Taras Shevchenko monument.

In addition to the above activities, I was also able to:

1. Serve on the executive board of the Metropolitan Chicago branch of the Ukrainian Congress Committee in 1975 and 1976. As the Vice-President for Community Liaison, I was instrumental in having the annual Ukrainian Independence Day celebration become a multi-ethnic event which included representatives from 19 ethnic communities in Chicago including, among others, the Jewish, Italian, and Japanese.
2. Arrange the presence of Congressman Edward Derwinski at the UCCA sponsored Ukrainian Independence Day banquet in Chicago in 1975.
3. Arrange a special filmed message from President Gerald R. Ford to the UCCA sponsored Ukrainian Independence Day banquet in Chicago in 1976.
4. Arrange the presence of Senator Bob Dole at the UCCA sponsored Ukrainian Independence Day banquet in 1978.
5. Arrange a White House meeting of UNWLA, ODFU

Women's Auxilliary) and Gold Cross national executives with President Ford's Special Assistant for Women.

6. Arrange a meeting between President Ford and Patriarch Josyf Cardinal Slipyj.

7. Assure full Ukrainians representation at the four White House ethnic conferences which I organized for President Ford. Over 50 Ukrainian Americans from various organizations and representing various interests attended these conferences.

8. Assure that some 17 Ukrainian Americans attended the special State Department briefings on U.S./Soviet relations.

9. Arrange UCCA and UNA representation at a special ethnic luncheon with President Ford in Milwaukee, Wisconsin. Representing the UNA at that event was Supreme Advisor Anatole Doreshenko.

As a White House representative of President Ford, I addressed Ukrainian American community groups in Detroit, (where I received the "Ukrainian of the Year" award from Ukrainian Graduates of Detroit and Windsor), Woonsocket, Pittsburgh, Cleveland, Los Angeles, St. Louis, Philadelphia (Manor Junior College and St. Joseph's College), New York City, Rome, (N.Y.), and Holmdel, New Jersey.

After leaving the White House, I agreed to do volunteer work on behalf of the Harvard Ukrainian Studies Institute addressing scholarly and fund raising conclaves in Cambridge (where I presented a paper entitled "One Hundred Years of the Ukrainian Immigration"), Detroit, Newark, Syracuse, and Buffalo.

During the past two years, I have also addressed Ukrainian Independence Day events in Astoria, Denver, Rochester, Binghamton, and Hamilton.

Under the sponsorship of the Ukrainian Canadian Professional and Business Federation, I traveled to Toronto in 1977 to read a paper entitled: "The Ukrainian Immigration: Past, Present and Future." The same organization invited me to address their annual "Zabava" in Saskatoon, Saskatchewan in 1978. My remarks were entitled: "The Helsinki Accords: A Ukrainian Human Rights Opportunity."

Finally, as an active member of the Washington Community in 1976 and 1977 (Holy Family parish), I taught a short course in Ukrainian immigration history.

Impressions

During the past four years it has been my pleasure to visit and to become more familiar with a total of 27 Ukrainian communities in the United States and Canada. In all of them, I found a healthy, exuberant Ukrainian existence which belies fears on the part of some of us that Ukrainian life in North America is slowly fading out of existence. In most cities I visited I discovered active participation on the part of many of our young people and a true and legitimate desire among them to become involved in local Ukrainian activities. And, in all but a few instances, I found an enthusiastic willingness on the part of our established leadership to bring young people into the administrative fold. Where this has happened, the community has benefited from a variety of new and creative programs. In those rare instances where youth involvement has not been encouraged, the community has begun to stagnate.

I also discovered another healthy phenomenon in most Ukrainian communities: the continued desire of our senior citizens to remain active in Ukrainian community programs long after retirement. Those communities which have made allowances for senior citizens participation have prospered. Those which have not taken advantage of this invaluable human resource have suffered the consequences of a narrowing base of support within their ranks.

Finally, I have been greatly impressed by the level of sophistication of the leadership in our Ukrainian communities. Every community I visited has a cadre of dedicated, hard working and enthusiastic leaders who have risen above narrow political and religious differences and personal animosities and is striving, as best it can, and with all of the resources at hand, to build bridges of understanding between itself and the broader Ukrainian community. They are active in American and Canadian politics — most know Congressmen, Members of Parliament, and Senators personally — and their involvement has resulted in greater understanding for the Ukrainian cause among North American political leaders. They cultivate leaders in other ethnic communities. They rotate leadership assignments in order to permit others to share in the decision-making process. They emphasize results and moral standards rather than political or religious affiliation in judging those who wish to lead or to influence the Ukrainian community. I am heartened by the new breed of moral leadership which I see emerging throughout North America and I pray that the present trend will continue. If it does, then our community may well be entering an era of growth and achievement unequalled by anything we have accomplished in the past.

Having been so favorably impressed with what I found at the grass roots level, it was inevitable that I would contrast our local situation with my perception of what I find occurring at the national level, especially within our own UNA ranks. Does our present UNA leadership reflect the kind of leadership exhibited at the local level? Have our leaders eschewed personal animosities in order to bring about unity of effort? Do we emphasize results? Have we tried to broaden the decision-making process within our ranks? Have we worked with our youth? Have we made provisions for our senior citizens? Have we, in short, lived up to the mandate provided to us by our founding pioneers and maintained the fraternal character of our organization? I think not.

Let's look at the record. For the third convention in a row, our Supreme Controllers have been asked to investigate allegations against our Supreme President concerning his dealings with other members of our Supreme Assembly. First it was the Supreme Vice-President. Then it was the Supreme Secretary. Now it is the editor-in-chief of *Svoboda*. What kind of moral leadership is that? Why must personal differences with the Supreme President take up so much of our time? How can we ever have a unified organization when our leadership is not unified and when so many decisions appear to involve purely personal likes and dislikes?

And what about results? For the third convention in a row we are faced with a declining membership. We are now down to some 60,000 actual members and there is little hope that we can reverse our present trend. Oh yes, we saved our new UNA building but it will be many years before we can truly realize

the fruits of our long term investment. And what will we do with our new found money in the future? Already one hears talk of more construction. Another building. More steel, concrete and brick. Are these the results a fraternal society should applaud?

Let's look at our UNA decision-making process. Does the duly elected Supreme Assembly have any real voice? Are decisions reached by our Supreme Assembly implemented by the Supreme Executive? Do our resolutions have any meaning? Not really. Within our organization the Supreme President decides which resolutions will be honored and which will not. Is this the way to broaden the decision-making base of the UNA?

What have we done for our young people? Have any of the Supreme Assembly initiated resolutions to upgrade our cultural courses, to investigate the possibilities of a UNA youth organization, to publish an English language youth quarterly been realized? The answer, of course, is no. Is this how we go about building our future?

We haven't helped our senior citizens either. Despite the best efforts of our UNA Senior Citizens Committee — established by the Supreme Assembly in 1975, our Supreme Executive has been reticent to respond with a meaningful program. Is this what we call honoring our pioneers?

Finally, have we emerged out of the brick and mortar ideology of the past and begun, once again, to honor our fraternal obligations? We are different from other insurance companies such as Prudential and John Hancock because of our fraternal commitment to our members. We compete with other insurance companies by emphasizing our fraternal benefits and yet most of our members cannot share in many of these benefits. While other fraternal insurance organizations have increased their fraternal offerings, ours have remained the same for over 20 years. Small wonder our membership is declining.

Recommendations

To borrow a campaign phrase from Jimmy Carter, I believe our Ukrainian community deserves a UNA that is as moral and as vibrant as the community itself. Four years ago, many of us were concerned with the financial burdens the UNA would encumber if we couldn't rent our new building. We were saved from having to deal with that crisis largely as a

result of New York City's decision to raise their taxes, a decision which prompted a number of financial firms to move their base of operations out of the city. Fortunately for us, some decided to locate in Jersey City.

No one can help us avoid the moral crisis that looms on the horizon. Only we are in a position to do that. We will never have a better opportunity than right now, at this convention.

My recommendations for achieving that noble end are very simple. We need to elect a Supreme Assembly that is committed to:

1. Building the fraternal character of the UNA with programs which benefit all members.
2. Increasing involvement with the young people of our community so that they will come to realize that the UNA is an organization which represents their interests.
3. Providing more benefits for our senior citizens so that they will realize that their past contributions to our community have not been forgotten.
4. Instituting a results oriented system of evaluation within the Supreme Assembly which will enable that body to monitor the Supreme Executive according to its ability to reach certain mutually agreed upon objectives.
5. Establishing unity of UNA effort regardless of political and religious affiliation.

I realize that my recommendations are not new and that I am not the only person who has ever made them. I am also aware that they have never been implemented despite the best intentions of our delegates. Their future, nevertheless, still rests with you. Think about them. Reflect. Act in response to your convictions and know that whatever you decide, the will of our people will be served.

Головний радний д-р Мирон Куропас до свого надрукованого звіту додає:

В минулих двох роках відвідав 27 українських громад у ЗСА і Канаді. Всюди зустрічав людей, що жертвено працюють для української спільноти. Тому, на його думку, причина того, що членство УНСОУ зменшується, не є в громадах, але в тому, що Головна Канцелярія не подає ім належного плану й директив. Делегати ухвалюють резолюції, але, на жаль, на підставі тих ухвал немає виготовленого плану праці по місяцям, тому немає позитивного результату в праці. На його думку, треба продовжувати у Вашингтоні започатковану акцію в справі оборони прав людини.

Звіт головної радної Анни Гарас

На вступі складаю щире подяку шановним делегатам і делегаткам 28-ї Конвенції за те, що виявили до мене довіру і перевірбили мене на пост головної радної найбільшій українській установі у вільному світі — Українського Народного Союзу, яка вже 84 роки виконує поза межами України місію праці.

Працюючи для УНСОУ, я старалася виконувати свою працю совісно і всеціло для добра і росту нашого батька Союзу. Мій звіт за весь час від 28-ї Конвенції доскоди подано в трьох частинах, а саме: 1. активність, як головна радна, 2. діяльність, як голови Окружного Комітету та 3. праця на пості секретарки 47-го Відділу.

Праця головної радної

Як головна радна я була присутня і звітувала на всіх засіданнях Головного Уряду УНС, що відбувалися від 28-ї Конвенції дотепер. Під час всіх нарад я брала живу участь у дискусіях, висловлюючи свої думки та завагаючи для добра та подальшого розвитку нашої організації УНС. На цих нарадах орала я участь також в конференціях спеціальних комісій, створених з членів Головного Уряду.

В дальшому я репрезентувала УНСОУ на Загальних Зборах сусідньої Округи Вілкс-Бері, Па. (в березні 1975), а в липні 1977 заступала УНС при відселенні пам'ятника Ольжини на Оселі ОДВУ в Лігайтоні, Па. При цьому хочу зазначити, що на побудову цього пам'ятника від нашої Округи складено 25 дол.

У вересні 1976-го року я була майстром церемонії при відкритті пам'ятника Лесі Українки на Союзі.

Діяльність як голова Окружного Комітету

Наша Округа складається із 11-ох Відділів та нараховує 1,600 членів.

Як голова Окружного Комітету Округи в Лігай-Белі, я старалася, щоб ця Округа була активна, і тому давала ініціативу та сама склала багато праці.

Кожного року Округа відбувала загальні збори. Влаштовано два оєкети з програмами; один з нагоди 80-річчя існування УНСОУ, а другий в честь союзних померів. Часто відбувалися організаційні наради з метою, щоб дати інструкції та познакомити відділових урядників і інших зацікавлених зі способом і тактикою для успішного організування членів. На одних таких нарадах (1975) відзначено грамотами всіх відділових урядників, які працювали для УНС на протязі 25-ох або більше років.

В жовтні 1977-го року відбувся Секретарсько-Організаційний Курс Окружних Комітетів Пенсильванії (5 Округ) в Лігайтоні, Па., де наша Округа була численно заступлена. Також зорганізовано від нашої Округи учасників автобусами на фестиваль УНСОУ з нагоди відзначення 200-ліття американської Державності, та 100-ліття українського поселення в ЗСА; а пізніше на маніфестації у Вашингтоні, Д. К., і це з нагоди 200-ліття 100-ліття, як рівно зорганізовано автобуси для учасників на відвідинах Союзів.

Тому, що в каденційній діяльності нашої Округи, як і загально, входять від 28-ї Конвенції роки 1975-ий, це був Рік Жінки, та 1976-ий, що був роком відзначення 200-ліття Американської Державності і 100-ліття українського поселення в ЗСА, громадська та організаційна праця нашого Окружного Комітету була більш похвалялена. В дальшому можу навести, що орала участь в Загальних зборах відділів. Відвідувала я також сусідні округи на їх загальних зборах, чи організаційних нарадах, чи то знов було відзначення Українського Дня і т. п.

Була делегаткою від Округи на XII-тому Конгресі УКА. Брала участь в конференціях голів Окружних комітетів. Наприкінці хочу сказати, що як голова Окружного комітету я найбільш зосереджувала свою увагу на тому, щоб відділи були активні та зростали в членстві.

Тому оула я в постійному контакті з відділовими урядниками і де оула потреба, я допомагала не тільки своїм досвідом і порадою, а і сама організувала для них членів. В 1977-му році не оула в наші Округи ні одного Відділу, щоби не зорганізував оудай одного члена. Наша округа виконувала свою квоту організування членів на 10%, а також і на 100%.

Діяльність як секретарки 47-го Відділу

Як секретарка Відділу я докладала всіх зусиль, щоб збагачувати Відділ прибутком в членах. Від 28-ї Конвенції доскоди я зорганізувала 157 членів.

Я вже з 12 років членом Клубу Заслужених Союзців і за цей час я придбала для батька Союзу поверхню членів. В Році Жінки, то с 1975 р. я одержала за свої заслуги плякату „найкращої організаторки“, а в 1976-му році дістала плякату з написом „Чемпіонці УНС“. Крім праці в УНС, я беру активну участь і в інших громадських організаціях. Я є в головній управі ОЖ ОЧСУ, в головній управі Карпатського Союзу; належу до Відділу ОЖ ОЧСУ в Аллентаві, до Союзу Українок в Ветлемеї і до Конгресового Комітету.

На закінчення мого звіту хочу подати деякі рекомендації, які, на мою думку, було б корисними для дальшого розвитку та росту Українського Народного Союзу:

- 1) Пропоную, щоб УНСОУ внаслідок резервованого фонду на уділювання безвідсоткових позичок студентам високих шкіл, що є членами Союзу найменше 2 роки.
- 2) Підвищити дивіденди, які УНСОУ видає щороку своїм членам; підвищити також тим, що мають виплачені грамоти.
- 3) Підвищити секретарям відсотки звороту за видатки.

Кінчаючи мій звіт хочу подякувати всім відділовим урядникам та членам управи Окружного Комітету Округи Лігай-Белі за щире співпрацю.

Висловлюю також щире подяку головам і членам управ Окружних Комітетів Округ — Шамоки, Філадельфія і Вілкс-Бері за спільну співпрацю та добросусідські відносини.

Головна радна Анна Гарас до надрукованого звіту додає:

Працює для УНСОУ вже 20 років. У звіттовому часі була головною радною, головою Окружного Комітету і секретарем Відділу. Зорганізувала 157 членів у минулих чотирьох роках. За цілий час своєї праці зорганізувала біля 500 членів. Допомогала місцевим секретарям у праці. Наводить два випадки, що Головна Канцелярія відмовила уділення „моргелжу“ (гіпотетичної позички), а це не впливає на прислужування членів — це спричинює, що нові члени не вписуються до УНСОУ.

THE USSR vs. DR. MIKHAIL STERN
SOVIET "JUSTICE" vs. HUMAN RIGHTS
The only tape recording of a trial smuggled out of the Soviet Union.
Edited by AUGUST STERN.
Translated from the Russian by MARCO CARYNNYK
267 pages — hard bound. Price \$9.95
Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax.
"СВОБОДА" BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

УВАГА!
Вже появилася друком два превз. живі історичні документи:
„Денник Начальної Команди УГА“ і суд над генералом М. Тарнавським
DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINIAN GALICIAN ARMY
Сторінок 326 тверда оправа. Ціна 10.00 дол.
Замовляти можна в книгарському відділі „Свободи“, пересилаючи чек або поштовою переказ, долучуючи 0.75 центів на кошти пересилки.
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Мешканців штату Нью-Джерсі зобов'язує 5% штатного податку.

Звіт головного радного Василя Дідюка

Велимишановні і Дорогі Делегати, Пані і Панове!

Завдяки довірі нашої Союзової громади, а зокрема її конвенційних делегатів, вже четвертий раз звіту перед нашими Конвенціями, як головний радний. Коли ж врахувати, що на протязі 12-ох років треба було виготовляти і звітувати на щорічних засіданнях Головного Уряду УНС, а повних 10 років активно і відданно працювати, як обласний організатор, то справи УНС мені дуже близькі, добре знамі і дорогі.

Коли сьогодні знову стаю до звіту перед цією світлою 28-ю Конвенцією УНС, нашим „Союзним Парламентом“, то признаюсь, що окрім великого ентузіазму й пошани до наших померів — основників та досягнень, яких на протязі близько 85-ох років домоглась наша установа, збуджується у мене невпевність й тривога. Таку невпевність і тривогу породили деякі теперішні обставини, які, на жаль, заіснували в УНС, а зокрема затрата найосновнішої цілі, для якої УНС був створений — братерства, взаємної моральної і матеріальної допомоги, одиноким і спільноті.

Звітуючи, я не збираюсь виходити в подробиці, хоч би і деяких невідрадіних обставин, які заіснували тепер, чи вже на протязі декількох років, бо це справа нас усіх — нашої Конвенції. Про ці „обставини“ ми напевно почуємо у звіттах Головної Екзекутиви, Контрольної Комісії і радних. Про них напевно заговорять всі делегати. Во основною ціллю Конвенції є прослухати, проаналізувати і поробити відповідні висновки та винести такі рішення й постанови, щоби на найближчі чотири роки дати нашім установі такий провід й напрямки, які у ніякому випадку не схилять розходитися із нашими цілями й завданнями. Ми мусимо ясно поставити питання „Кво ваді!“ — куди йдемо?

Тому ніхто із нас не може втікати від дійсності, а що вона невесела, багато із нас про це не знає. Не покиньмо бути для нас важливим, чи наші слухні зауваги і конструктивна критика, комусь подобається, чи ні! Добре виконання обов'язку дорученого нам Конвенцією, це найосновніша справа. Коли ж такого обов'язку ми не виконали, то самі поставимо питання, чому, які на це складалися причини? Чия в цьому вина? Стердивши це, ми напевно зможемо по-дружньому і братерському всі ці справи розв'язати, направити. Ми ж члени великої ідейної і братерської установи.

Я, однак, великий оптиміст, свято вірю в наші цілі й завдання, вірю в кожну щире українську людину. Тому напевно ми знайдемо правильну розв'язку багатьох наболілих проблем. Ми напевно знайдемо правильну розв'язку, яка зліквідує „животиння“ нашої установи, чи її постійне зменшування, а приверне нестримний її ріст. Цього від нас вимагають обставини тут, і обставини на наших рідних землях. Наші помері — засновники ніколи не простили б нам нашої неувати чи байдужості.

Від нас і тільки від нас залежить, чи ця наша Конвенція УНС стане переломовою у дальшому рісті і силі УНС в Америці і Канаді.

Моя союзова праця

З цієї чотирьохрічної каденції, ще два роки я працював як обласний організатор, був головою Торонтонової Округи, а доскоди я є головою 407-го Відділу. Жалую, що в останніх двох роках не мів вже мати таких організаційних успіхів, як тоді, коли повний час праці зміг присвячувати УНС. Однак, не звертаючи уваги на досить невідрадіні союзові обставини в Канаді, я докладав усіх зусиль й старань, щоби в міру всіх можливостей бути тісно пов'язаним з працею УНС. В рамках нашого Канадського Представництва, що його очолював сенатор П. Юзак, та у зв'язку з попередньою моєю працею обласного організатора і широкого знайомства з членством, управами Відділів і секретарів УНС, багато часу і уваги я присвячував, щоби допомогти їм у праці. Я сам приєднував нових членів, допоміг багатьом секретарям „врятувати“ десятки інших, які були рішені ліквідувати своє членство. Брав участь у двох Організаційних Зборах Округи та чотирьох разів Канадського Представництва. Виготовив кілька доповідей на тему життєвого забезпечення, підкреслюючи користі з приналежності до УНС в Українській Суспільній Службі, розсилав до 1978 р. членські книжечки, відзнаки й ін. Полагоджував цілий ряд телефонів, з якими зверталися до мене мої старі знайомі секретарі та інші союзові працівники чи члени.

На протязі 10-ох років організаційної, часто мозольної праці, форми і престижу УНС в Канаді були вже дещо впорядковані та УНС почав був відігравати у багатьох випадках престижну роль і здобувати собі право громадянства, як великої організації. Коли прийшлося залишити всі ці справи на „долату“, або силу самих секретарів, то це звичайно мусило боляче відбитися на цілості. Намагання Канадського Представництва, бодай дещо запобігти обставинам, та якось їх наладити, не мали успіхів, бо майже всі пропозиції були відхилені Головною Екзекутивою. Тому прикро сьогодні слухати, що в Канаді союзові справи далі неупорядковані, а організаційна активність впала до половини. Знаємо, що на протязі багатьох років УНС в Канаді, відсотково до цілості, все вів перед. Чи ж не варто сьогодні запитати, що ж сталося? Що було причиною, що на близько 10 тисяч членів в Канаді з понад 70-ма Відділами, не залишалося жодній людині, яка змогла б зайнятися цими справами? Може не всі докладно знають про обставини в Канаді, однак я хочу ствердити, що за теперішній невідрадіний стан УНС в Канаді, в ніякому випадку не відповімо, ми, канадські союзовці.

Дехто в Головній Екзекутиві думає, що, створивши такі обставини в Канаді можна буде „врятувати“ їх певними півзаходами. Тому, ані шум „відкриття“ й навіть посвячення т. зв. Канадської Канцелярії, яка пов'язана з „чиф ейджментом“ на підставі канадського законодавства, хоча приніс непотрібні фінансові видатки, не збільшив ані активності, ані престижу УНС в Канаді.

Канадські союзовці, маючи на увазі розбудову УНС в Канаді домогались канцелярії, не у формі стола і телефону, але канцелярії, у якій кипіла б організаційна праця: канцелярії, яка була б осередком життя і дії союзовців, згідно з громадськими і організаційними обставинами, які тут існують. Наших порад і думок-пропозицій не взято до уваги, і тому наслідки є такими як є. УНС — це приблизно 85-річне надбання українських

спільнот Америки і Канади, це моральна і матеріальна твердиня, яка має стати свідком нашого буття і праці у цих країнах. Це установа, праця якої була і мусить бути спрямована для добре наших спільнот в обох країнах, та для допоміжної боротьби українського народу за його визволення з московських кайдан. Цього хотіли наші помері, цього хочемо ми, цього буде хотіти наше нове покоління! Тому ніхто не має і не має права применшувати чи нікчемити ці великі ідеали, бо УНС є надбанням цілих поколінь і тільки з такого становища й обґрунтована кожен із нас мусить підходити до нього без огляду на його в УНС становище.

Спостереження і висновки

У задержанню престижу УНС в Америці і Канаді, а в зв'язку з цим і його дальший ріст і силу, на мою скромну думку конче:

1) Беззастережно повернути дух братерства в УНС. Обмежити аладу і притатати до організаційної відповідальності тих, які хотіли б порушувати цей принцип із своїх позицій.

2) Поробити відповідні статутні зміни. Статут, який довгі роки мів бути навіть добрим, у зв'язку із жвавленими змінами вимагає також певних змін — поправок. Статут мусить чітко і ясно визначувати роль керівних органів. Не Контрольна Комісія і Головна Рада мають бути підзвітними органами Головної Екзекутиви, а навпаки. Наш статут у багатьох випадках дає необмежену аладу керівникам. В руках керівника, а до того в залежності ще від його інтерпретації, бо не знати хто є таким інтерпретатором; керівник має у своїх руках аладу: законодавчу, виконавчу, судейську, а часто навіть контрольну. І не дивно, що були випадки непорозуміння Контрольної Комісії на засіданнях Головної Екзекутиви. Контрольна Комісія і Головна Рада, це органи, які у міжчасі Конвенцій мають унапрямувати і вести контрольну діяльність Головної Екзекутиви.

3) Обмежити вибір головного керівника до двох каденцій, а всіх членів Головної Екзекутиви до 65 року життя.

4) Послідовно і систематично переходити на фаховість так в адміністративній, як і організаційній діяльності. В Відділі, які на протязі вже короткого часу залишаються без секретарів.

5) Підшукувати і давати конкретну можливість включитися у керівні органи нашої установи людям з молодшого покоління. Це відноситься до всіх організаційних щаблів УНС: Відділи, Округи, Головний Уряд.

6) Враховуючи економічно-господарські обставини в обох країнах, конче збільшити секретарські винагороди до 12%, та виплачувати їх точно при кінці третього, а не четвертого місяця. Часто ми чуємо, що організаційною основою нашої праці є секретарі, тому не тільки теоретично, але і практично даймо їм змогу такими бути.

7) Остаточно статутно оформити Округи, створивши таким чином триступіньовість нашої установи. Дотеперішній досвід з існуванням Округ, вже повинен бути достатнім для статутного оформлення.

8) Для змін статуту і належного приготування покликат до життя Статуту Комісією Конвенції, а не рішенням Головної Екзекутиви. Статутна Комісія повинна працювати на протязі цілої каденції, і прийняти з готовими пропозиціями змін чи доповнень на чергову Конвенцію. Кілька днів праці над статутом, вже перед самою Конвенцією не розв'язує справи.

9) Змодернізувати виплату дивідендів від окремих груп та виплачувати їх за календарним фінансовим роком. Збільшити від вкладки у 75 році життя власників полісів „Даблю“.

10) Звернути увагу на суспільно-громадську і братерсько-запомагову діяльність нашої праці, зокрема в Округах. У цьому новітньому році „Свободи“ влаштувати всюди, де тільки можливо, відповідні імпрези, запрошуючи на них найширше коло нашої громади. Далі працювати у напрямку об'єднання Союзів.

Закінчення

Кінчаючи мій звіт, хочу щиро подякувати всім членам Головного Уряду і всім союзницям за щире співпрацю. Дякую делегатам на 28-ю Конвенцію УНС за виявлення мені довіри у виборі на пост головної радного. Я переконаний, що не все, що я хотів, адалось мені зробити, але у багатьох випадках не все залежало від мене. Вірю, що в майбутньому спільними силами, як одна союзова родина, будемо змагатися за дальшу розбудову УНС у службі нашим спільнотам в Америці і Канаді, а цим самим і службі цілому українському народові, який тепер, зокрема у тяжкій московській неволі, потребує нашої допомоги.

Головний радний Василь Дідюк до надрукованого звіту додає:

Працю виконував згідно зі статутом і обставинами, які є в УНСОУ. На його думку, нам в Союзі бракує братерства й єдності для великої справи та зміни способу нашої праці. Ми видигнули гасло: „Линем до молоді“, але на залі бачимо дуже мало молоді. Це тому, що ми не даємо можливостей, щоб молоді включалися у союзову діяльність. Гасло „В пошани до померів“ — також не переводиться у практику. Дехто каже, що Канада є проблемою для Союзу. Ні! Союз є один і в Канаді і в ЗСА, може є одиниці, що хотіли б приміновати посповичю: „діли й пануй“. Закликом за уздоровлення відносин, за братерство і за ріст УНСОУ — звітаю закінчив свої заваги.

Д-р Ярослав Падох повідомляє, що прийшов відвідати нашу Конвенцію Давид Спрінг і просить головного представника УНСОУ Йосипа Лисогора представити гостя.

Йосип Лисогір представляє Давида Спрінга, який є президентом „Католик Лайф Іншуранс Ко“ у Мільвокі, а рівночасно є президентом „Нешнел Фратернал Конгрес“ в Америці, що об'єднує понад 10 мільйонів членів.

Давид Спрінг вітає Конвенцію від 94-ох братських союзів в Америці й Канаді, які він очолює. Ці союзи разом об'єднують понад 10 мільйонів членів. Просить прочитати брошуру про це, що „братерство“ — це родина справа! „Яку видало об'єднання союзів. УНСОУ є найбільшою національною організацією, яку він в тому році вітає. Бажанням успіхів у нарадах закінчив своє привітання.

[Продовження буде]

СОЮЗОВЦІ! РОЗПОЧИНАЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

Об'єднання жінок ОЧСУ віддас поклін „Матері Року” Оксані Мешко

Стараннями ОЖ ОЧСУ Відділу в Нью-Йорку, влаштовано 12-го листопада 1978 року „Святкування Матері Року” Оксани Мешко. Програму свята гарно підготовано, про що постаралася голова Відділу Дарія Степаняк та проф. П. Андрієнко-Данчук.

Дарія Степаняк відкрила святкування — вітаючи гостей та членкинь, рівночасно з'ясувавши його значення. Вгорі, понад китицями квітів на стіні висів портрет жінки, на лиці якої було виразне горе, страждання, біль і безмежне терпіння героїчної постаті матері — матері страдниць українського народу. Здавалось, що ці запалі болем горючі очі гляділи і з наші душі.

Проф. Андрієнко-Данчук у своїй доповіді накреслила постать Оксани Мешко та її життєпис. Вона і розповіла, що чоловіка Оксани Мешко розстріляли сталіністи, а всю її родину за прототипом в тюрми і на Сибір разом з нею на довгі роки. Син Оксани В. Сергієнко догортає, важко хворий після важких каторг на заслання.

У догортаючій його тілі, неначе ясний смолоскип, горить незламний дух сильного сина, вільного духом матері — Оксани Мешко, Матері Року.

Прочитувала поезію Олеся „Живи Україно” дзвінким голосом молоденька декламаторка, учениця Школи Українознавства Наталя Маслій. Сумний голос козацької бандури під мистецьким володінням Олеся Фурди призначав далеку тугу українського степу.

Ліричними голосами молоді співачки Оксана Харук та Христина Іванів відспівали „Лебеді материнства” — слова Василя Симоненка до музики Романа Степаняка та „Рушничок” Майбороди; аккомпанюмент — п-н Соні Шерг гарно доповнив музичне тріо.

Спільну декламацію виконали діти Школи Українознавства СУМА — „Україні” Івана Франка — Оксана Бардигула, Марійка Чижо, Михайло Гнатшин і Михайло Мацьоло.

З глибоким зворушенням прочитала вперше свої поезії п-ні Алла Косовська-Давиденко — „Діалог на роздоріжжі” присвячений Оксані Мешко, а другу „Травнем усміхався листопад”, присвячену матері стрільця.

Торжественну програму святкування „Матері Року” закінчено відспіванням „Не пора, не пора!”

Н. Г.

Успішна демонстрація...

(Закінчення зі стор. 1)

снів день 10-го грудня минулого року „Днем Українських Прав Людини”.

Під час відзначування у Білому Домі 30-ліття проголошення Декларації Прав Людини, голова ФКОМ-у передала для президента Картера репрезентативне видання „Нездоланий Дух. Мистецтво і поезія українських жінок політв'язнів в СССР”. Президент Картер подякував за цей дарунок особистим листом, запевняючи, що книга ця буде у його особистій бібліотеці.

У зв'язку з „Днем Солідарності” з нашими політичними в'язнями у Советському Союзі, ФКОМ заплянував оригінальну акцію. У днях від 10-го до 17-го січня ц. р. найлюднішими вулицями Філадельфії будуть проходити демонстрації.

де їздити кожного дня тагарове авто із величезним полотном (20 на 10

стіл), на якому будуть написані на обох боках відповідні гасла та символічні картини. Слід також відмітити, що хоча члени ФКОМ-у покривають більшість витрат з

114-й ВІДДІЛ УНС ім. СВ. ВОЛОДИМИРА в ЧІКАГО, Іл.

До Високоповажних Членів Відділу. Повідомляємо, що наш Відділ

мас замір уділити дві або три стипендії у висоті по 250.00 дол.

студентам університету, які є членами нашого Відділу.

По інформації прошу звертатися до секретаря Відділу п. В. БЕРЕЖАНА особисто або на число тел. 278-1404, не пізніше 15-го лютого 1979 року.

УПРАВА ВІДДІЛУ

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої і ніколи Незабутньої

бл. п. Нусі Гладун (з дому Жаборинська)

переслало 20.00 доларів на Пресфонд „Екран”.

Монтреаль, Канада Стефа ЗАХАРЧУК-ГЕНГАЛО

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 12-го СІЧНЯ 1979 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 371 Відд. о год. 7-й веч. в залі УНДому в Ірвінгтоні. Проситись чл. віривати залеглі вклади. — Стефанія Стеців, гол., Вол. Шпірка, заст. гол., Леся Назарук, кас., Ю. Баранюк, фін. секр.

СУБОТА, 13-го СІЧНЯ 1979 р.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Звичайні місячні збори Т-ва ім. Івана Франка 266-й Відд., о год. 7:30 веч. в домі Укр.-Амер. Горж. Клебу при 3-5 Теллер вул. На порядку: звіти уступаючої Управи, дискусія над звітами, плян праці на 1979 рік, внески, запити та дискусія. — С. Когут, пред., М. Кривулич, кас., В. Варшона, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270-й Відд., о год. 7-й веч. в УНДомі. Проситись чл. прибути та віривати залеглі вклади або посилати на адресу фін. секр. S. Ostrowsky, 29 Lexington Ave., Jersey City, N.J. 07304. Tel. (201) 432-2983. — Управа.

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

ІЛІЯРІЯ ЧУЧМАНА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в неділю, 14 січня 1979 р., о год. 12-й дня в церкві св. о. Миколая у Філадельфії, Па. при 24-й і Попляр вул.

В смутку:

дружина — ІВАННА
донька — НАДІЯ
сини — ІГОР і ЛЕВ
синава — ЛІНДА

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що 9-го січня 1979 р., по короткій тяжкій недозі, на 90-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у Вічність наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДО І ВУЙКО

бл. п.

АНТІН ВОЗНИЙ

нар. 29-го січня 1889 р. в Галичині, кол. учасник Визвольних Змагань, хорунжий УГА та довголітній учитель на Рідних Землях та на еміграції.

ПАРАСТАС буде відслужений в п'ятницю, 12-го січня ц. р. в похоронному заведенні Насевичів при 109 E. Tabor Rd. у Філадельфії, Па., о год. 8:30 веч.

ПОХОРОН в суботу, 13-го січня 1979 р., о год. 8-й ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Царя Христа у Найсвятій Філадельфії, де о год. 9-й буде відслужена Заупокійна Служба Божя, а опісля на український католицький цвинтар на Факс Чейсі.

Горем прибиті:

ДАРІЯ ЗАВАДОВИЧ — дочка з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ ХРИСТІЯ І БОГДАН ЗАВАДОВИЧ — внуки
МИКОЛА СИВИЙ — сестрінок з дружиною ІВАННОЮ і сином ТЕОДОЗИЄМ
Ближча і дальша Родина та Приятелі в Америці і Україні

Замість квітів на могилу, прохасмо скласти пожертви на „Дар Українському Воєнному Інвалідові”, збіркою листа ч. 313-63 (Збіркою листа Покійного) на адресу: Social Service of Ukrainian Veterans, 1321 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141 або 939 W. Roosevelt Blvd., Philadelphia, Pa. 19140.

На пошану
бл. п.-ра Євгена К. Богачевського
замість квітів на могилу,
на Центр Українських Студій
Гарвардського Університету
складано 100.00 доларів.
Д-р Роман ЛИСЯК

Ділимося сумною вісткою з Пластунками і Пластунами та Українським Громадянством в цілому світі, що з волі Всевисшнього, дня 3-го січня 1979 року, відійшов на Вічну Ватру

сл. п. пл. сен. керівництва

АНДРІЙ МИЦЬО

голова Крайової Пластової Старшини в ЗСА, член 3-го Куреня УПС „Лисові Чорти”, визначний пластовий діяч, б. воїн Української Повстанської Армії та член багатьох українських організацій.

ПОХОРОНИ відбулися в суботу, 6-го січня 1979 року з церкв св. Івана Хрестителя на цвинтар св. Андрія у Бавид Бруку, Н. Дж.

Опечаленим Дружині, Доні, Синові і всій Родині, складасмо вислови глибокого співчуття.

Головна Пластова Рада
Головна Пластова Булава

Згідно з бажанням Родини, замість квітів на могилу, просимо скласти пожертви на Пластовий Видавничий Фонд.

Товариства к. Вояків УПА в Америці і Канаді з невимовним болем повідомляють всіх Вояків УПА, Комбатантські Організації та Громадянство, що з волі Всевисшнього, відійшов у Вічність, дня 3-го січня 1979 року, на 57-му році життя

бл. п.

АНДРІЙ ЗЕНОН
МИЦЬО-ВЕРНИВОЛЯ

Старшина УПА, Провідник ОУН, Голова Крайової Пластової Старшини та громадський діяч.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 5-го січня 1979 року, о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінгтоні, Н. Дж.
ПОХОРОН відбувся в суботу, 6-го січня 1979 року, о год. 12-й дня в церкві св. Івана Хрестителя в Ірвінгтоні, звідки Тіліні Останки перевезено на цвинтар св. Андрія у Бавид Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті Дружині, Дітям, Братам, Сестрі та усій Родині, вислови співчуття
Головні Управи

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 29-го грудня 1978 року, упокоївся в Бозі, на 80-му році життя, наш Дорогий СВОЯК

бл. п. інж. ліс.

ВОЛОДИМИР БІЛИНСЬКИЙ

ПОХОРОН відбувся 2-го січня 1979 року з української православної катедр св. Володимира в Торонті, Канада, на цвинтар Prospect

Д-р ІРИНА НІТЕФОР-ТИМОШЕНКО
зі синами МИХАЙЛОМ і ЮРКОМ

Карпатський
Лещетарський
Клуб
повідомляє

Лещетарів та Лещетарські Клуби Америки і Канади, що

МІЖКРАЙОВІ
ЛЕЩЕТАРСЬКІ
ЗМАГАННЯ

ЗА ПЕРШЕНСТВО УСЦАК-у

відбудуться

в днях 24, 25-го лютого 1979 року
в Осередку West Mountain Ski Area
Glens Falls, N.Y.

Подробиці будуть своєчасно подані пізніше.

Управа

Український Конгресовий Комітет Америки
Відділ Ньюарку-Ірвінгтону, Н. Дж.

запрошує Українське Громадянство на

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

для відзначення

СВІТЛИХ РОКОВИН 22-го СІЧНЯ 1918 і 1919 РР.

який відбудеться

в неділю, 21-го січня 1979 року, о год. 4-й по пол.

в залі Irvington High School при Клінтон Авеню в Ірвінгтоні, Н. Дж.

В програмі: Андрій Добрянський, бас-баритон, соліст Метрополітен Опері; „Жайворонки”, діловий хор СУМА, Нью-Йорк; Ляріса Кукрицька-Лисняк, артистка телебачення та української й американської сцен; Володимир Лисняк, артист-режисер театрів; Ансамбль Бандуристів при Станції Ньюарк 1. УД УНА; Андрій М. Чирівський, магістрант теології — промовець.

У місцевих Українських Церквах, цього ж дня будуть відслужені БОГОСЛУЖБИ в наміренні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

(години — диві церковний бюлетень).

на які запрошені Організації прибути зі своїми прапорами та все Громадянство.

Квитки вступу до набути в крамничках „Батар”, „Говерля”, „Дніпро” і УНДомі, а в дні Концерту при касі. Для молоді до 12 років — вступ вільний.

Субота, 3 лютого 1979 р., год. 9-та веч.
Зал Астроном Параші св. Йосафата
5720 Стейт Рд., Парма, Огайо
Стрій вечірній обов'язковий

КАРНАВАЛОВИЙ БАЛЬ ХОРУ „ДНІПРО”
в КЛІВЛЕНДІ, Огайо

Оркестра „Темпо”
Представлення дебютанток переведе
п-і ОЛІА КАЛУШКА
Кандидаток зголошувати до 22-го січня 1979 р.
Тел.: 398-9982

Субота, 17-го лютого 1979 року
Коктейль — 6 веч., Бенкет — 7 веч., Баль — 9 веч.
Оркестра „ТЕМПО”
Grand Ballroom — Sheraton Hotel
1725 J.F. Kennedy Blvd.
Philadelphia, Pa.

Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ у Філадельфії, Па. — влаштовує

БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ
з ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК
з нагоди 30-літнього Ювілею Відділу

Зголошення дебютанток приймає
до 20-го січня 1979 року
п-ні Христия Сенік
875 Gainsway Rd., Yardley, Pa. 19067
Tel. (215) 493-1692
Загальні інформації у справах запрошень
п-ні Христина Чорпіта
6330 N. 12th St., Philadelphia, Pa. 19141
Tel. (215) 927-7771

82-ий Відділ СВА відзначив 30-річчя СФУЖО

У неділю, 12-го листопада 1978 року, тобто в 30-річчя заснування СФУЖО, за ініціативою культурно-освітньої референтки 82-го Відділу Союзу Українок (СВА) Ірини Іванюк, в присутності представників жіночих Організацій членів СФУЖО і великого числа визначних громадян урочисто відмічено ту історичну дату.

Голова 82-го Відділу, відкриваючи святкування, привітала голову СФУЖО і почесну голову СВА Лідію Бурчаківську, бажаючи їй доброго здоров'я і сил, щоб вести якнайдовше нелегку працю. Далше ведення програми передала культурно-освітній референтці Ірині Іванюк. Вона з питоюмою їй красномовністю подала історію зачаткування СФУЖО, порівнюючи ту подію до появи альма-матеру „Перший вінок“ з 1887 року і до першого жіночого Конгресу в Станіславі /тепер Івано-Франківськ/ 1934. Спершу до СФУЖО належало 10 організацій-основниць між іншими СВА, Український Жіночий Хрест, Об'єднання Жінок Канади ім. Ольги Басараб, ЛУЖЖ Канади. Зараз в системі СФУЖО працює 20 організацій. Головне завдання СФУЖО є утримувати зв'язок зі всіма українськими жіночими організаціями, розкрити до всіх континентів світу та координувати їх працю. Бо тільки наш об'єднаний голос в обороні повсюдних братів і сестер зможе почути світ і тільки спільною співпрацею усіх організацій зможемо досягти намічених планів. Першою головою СФУЖО, пригадала вона, була письменниця, редакторка і сенаторка до польського союзу Олена Кисилівська.

У програмі від СВА, Олена Прохорук зreferувала присутнім про вклад праці СВА в систему СФУЖО, зокрема про звітні з'їзди. Від Золотого Хреста звітувала голова відділу УЗХ у Нью-Йорку Дарія Бойдуник. Вони допомагають політичним в'язням, видали книжку присвячену Олені Телізі. Від ОЖ ОЧСУ вітала заступниця голови Б. Чарторийська, підкреслюючи спільну акцію гололовок під Об'єднаними Націями, засвідчення ялинки на згадку жінок-в'язнів, зокрема працю спрямовану на допомогу воюючій Україні. Були також члени православного братства, але як гості, бо із-за нестачі голови, офіційної делегації не було. В заключних словах голова СФУЖО п-і Лідія Бурчаківська подала історію організації СФУЖО, зокрема згадувала труднощі і заслуги попередніх голів.

У мистецькій частині, студентка права Л. Канюга-Голод прочитала три вірші з книги „Нездолений Дух“. Багато оплесків одержала співачка Христина Карпенюк, яка при власній аккомпанюменті відспівала кілька народних пісень. Ініціаторка цієї скромної імпреси для відзначення 30-річчя СФУЖО культурно-освітньої референтки І. Іванюк відчитала з відчуттями вірш Олени Телізі „Усе лише на це“. Членка 82-го Відділу Софії Раковська виконала вірш О. Телізі „Поворот“.

Накінєць голова 82-го Відділу Іванна Клим подякувала п-і Л. Бурчаківській і всім присутнім. Президент кредитової Кооперативи „Самопоміч“ Роман Гулевич вручив даток від Кре-

Владика Архископ Константин у Сан Франціско

Українська автокефальна православна церква Св. Арх. Михайла в Сан Франціско, в неділю, 3-го грудня м.р. в день свого Храмового Свята, відзначала 20-річчя існування цієї парафії. На це небуденне величаво свято прибув з Чикаго Владика Архископ Константин, який очолив Архископський Службу Божу в союзу місцевих парафій о. Симона Шумакова та о. Степана Голутка. Під час Служби Божої, Владика Константин, на доручення Блаженнішого Митрополита Мстислава, нагородив митрою настоятеля парафії о. Симона Шумакова. Сам процес нагородження митрою, був надзвичайно урочистим і зворушливим. Церковний хор під керівництвом диригента Миколи Сороки прекрасно звелучував всю Службу Божу. Церква була переповнена молящимися. На кінець Служби Божої переведено молитву за Україну „Боже Великий Єдиний“.

Після Служби Божої у парафіяльній залі відбувся загальний обід, що його приготувало Сестрицтво Надією Базальською. На обіді було присутніх понад 200 гостей. Голова парафіяльного уряду п. В. Візір представив гостям присутніх представників місцевих організацій та членів парафіяльного уряду. Віме-

дитівки для СФУЖО, чек на 100 доларів. Лідія Гошовська вручила голові СФУЖО китицю розкішних рож. Слівом „многа літа“ закінчило цю небуденну імпресу.

Ольга Соневичка

ні парафіяльної Управи та всіх парафій п. В. Візір подякував Владика Константина за його відвідини нашої парафії та всіх православних парафій на далекому Заході ЗСА. Далі п. В. Візір злістував двадцятирічну історію існування української православної громади у Сан Франціско. З великою промовою виступив о. С. Голутка, настоятель Української православної парафії в Лос Анджелесі, на тему: „Віра в Бога і єдність народу“. По обіді відбулася мистецька частина під керівництвом Вері Шавалач. У програмі виступили декламатори:

Христина Недашківська, Віктор Гнип, Оксана Шавалач та Анастасія Гнип. Оксана Черепенко майстерно відіграла на бандурі декілька пісень, а Андрій Веселлий на гітарі гарно відіграв дві пісні. Неперевершеною точкою в програмі був виступ наших славних співачок Марійки Черепенко та Вері Шавалач, які на професійному рівні відспівали дует трьох пісень: „Черемош“, „Доріжка“ та „Звідки йдеш“. Крім того, Марійка Черепенко прекрасно виконала сольо двох пісень: „Черевички мої“ та „Вечірня пісня“. Акомпанювала п-і Евел Лескі. На закінчення виступили ансамбль танцюристів під керівництвом Лідії Федора Жеребинських, які по-мистецьки виконали декілька українських народних танців. У цій групі виступали: Л. Жеребинська, Н. Базальська, Ю. Шулецька, Ф. Жеребинський, К. Югер, Н. Миронів, В. Федулів. Свято закінчилося молитвою за Україну.

О. Кейс

Східнослов'янська...

(Закінчення зі стор. 1)

ріал тут подається дуже скорочено, наголосують те, що на мою думку, є значущим).

З підсумками доповіді виступила проф. Ен. М. Клеймола (університет Небраски), її довша стаття про парські методи боярської еліти недавно появилася друком, а також має вже готову статтю про „опалу“ в московській системі. Вона підкреслювала важливість військової та поліційної служби для московської бюрократії, її низький стан освіти, довгі роки служби (до 70 років і довше), колективну відповідальність (мабуть татарську спадщину), брак бунтів царських службовців (такі, як були в османській системі). Причини в цьому слід шукати в нерозвиненому суспільстві московської держави, в низькому рівні економіки, фактори, що спричинилися до того, що московська держава не стала членом європейської громади нації. В московській державі не було університетів, високі шкільні для студій права, не було академії чи згуртованих вчених. У Москві існувала замкнена система. Для порівняння, в Китаї в той час була висока розвинена економіка, високо освічена бюрократія. Про московську державу можна слушно сказати, що вона була не тільки іншою, але й гіршою від інших.

Проф. Олександр Янов (Каліфорнійський університет в Берклі), який головував на цій сесії, намагався боронити освітній стан московських бояр, однак присутні не поділяли його становища (до речі, проф. Янов недавно прибув із Соєтського Союзу). Проф. Микола Рязановський (Каліфорнійський університет в Берклі) опонував цьому підході порівняльної методу, зокрема про так звані монгольські впливи на московську державу. Йому відповів проф. Гелі, заявляючи, що цей новий підхід ще потребує дальшого опрацювання.

Не менш цікавою була доповідь проф. Чарльза Й. Гальперіна (Індіанський університет) про поняття „руської землі“ на сесії „Почуття національної свідомості“. Виходячи з положення, що кожне суспільство є пов'язане з певною територією, розділяє спільну культуру, воно мусить теж посилати спільне

поняття, які б мали б відкривати в запасі слів, хоч певна кількість цих понять і не знаходиться вбиту на мовному матеріалі. Гальперін зупинився коротко на працях Ліхачова, Робінсона, Чернявського та Насонова. Насонов висловив думку про два значення виразу „руська земля“: Київ, Чернігів, Переяслав — це вужче, а „ширше“ — всі інші прилучені території, але в XII столітті вираз живився одночасно і в ширшому і в вузькому значенні. Проф. Гальперін розглядав ці відношення інакше. До охрещення Русі цей термін мав географічне значення, а пізніше набув династичної та релігійної закриси. Не користувалися тим терміном князі суздальського періоду, вони знали тільки Суздаль, Владимир, Москву та Ростов. У XIII столітті під „руською землею“ вони розуміли північносхідну територію та Москву, і значення тут династичне та географічне. У XIV столітті під тим терміном розумілося вже московське центро, але виключалися всі пізніші „руські землі“, шийно в XV столітті після Флорентійського Собору, почали появлятися згадки, в яких московська держава на ідеологію об'єднує всі „руські землі“ і набирав своєї основної форми. Новгородська держава займає в стосунках цього виразу окреме місце, в документі підпадає думка, що Новгород належить до „руських земель“, але самого терміну не вживалося. Гальперін думає, що „руська земля“ в першу чергу поняття династичне, пізніше релігійне, а описля географічне. Вислів „Християнський“ тут не означає національності, бо і так широкі маси простолуддя були поганями, скорше цей вислів означав панівну еліту. Дослідження в цій області є в початковій стадії. Слід вістерігати пізніших нашірвань ідеологічних міркувань, теж з фольклорним матеріалом слід поводитись обережно. Дискусії після цього циклу доповідей не було.

Головою сесії під час обідньої конференції про „Слов'янську та східноєвропейську історію“ був проф. Роман Шпорлюк (Мічиганський університет). Наступна конференція Асоціації відбудеться в Нью-Йорку.

жовного секретаря. Зближення Вашингтон-Пекіна, якщо навіть не прибере змісту формального союзу, перекреслить глобальні впливи Москви і, можливо, ми уникнемо III-ої світової війни. Це також вплине на похвалення акції інше-думуючих в СССР, побільшуючи відосередній тенденції національних республік. Китай покищо гігант, спаралізований „культурною революцією“ чи її наслідками, є потенційним союзником ЗСА. Пекін припускає, що Захід, включно з ЗСА, не може успішно боротися зі всім більшим впливом Москви у світі. Західні союзники ЗСА мініюторні і слабі. Що ж тоді залишається?

Який рахунок дасть Пекін Вашингтону і взагалі світовому впливові світові за міжнародну співпрацю проти Москви, то ще не відомо, але він напевно буде значно більший, як Захід заплатив Сталінові свого часу за війну проти Гітлера.

„ІДЕАЛІЗМ“ ТА „РЕАЛІЗМ“

(Закінчення зі стор. 2)

повстання в УССР, одночасно трудно погодитися на локалізм. Тоді залишається шоденна політична боротьба, шось посереднє між революцією та еволюцією. Чи ми на таке згодні — покаже тільки будучина.

Загінотизована кількालітньою боротьбою за консолідацію (шось як советська боротьба за мир), яка виявила тільки одну давню відома правду, що до об'єднання ми ще політично не доросли. Ця акція досі виявила всю глибину нетолерантності і людозжерним бажанням не тільки „вбити свого ворога“, але й з'їсти його.

Може тому мало уваги звертаємо на події міжнародного значення великої ваги, а саме: наближення Вашингтон-Пекіна. У кожному випадку Москва вже перелякалася. Можливо вплив дорадника президента Картера у справі оборони країни на даному етапі переважив вплив Дер-

жавного секретаря. Зближення Вашингтон-Пекіна, якщо навіть не прибере змісту формального союзу, перекреслить глобальні впливи Москви і, можливо, ми уникнемо III-ої світової війни. Це також вплине на похвалення акції інше-думуючих в СССР, побільшуючи відосередній тенденції національних республік.

Третя заповідь — мовчання, а далше „пресмикається, лижеть черевки у папи, у мамі, навіть у діток маленьких; плазуйте, бійтеся сильнішого, бійте, душіть слабшого“. І тоді ви будете „на вершці блаженства“.

У дальшій частині Збірника, названої „Голубі диліжанси“ маємо листування деяких членів Валуїте. Хильовий писав з Відня А. Любченкові, що „за всяку ціну ми мусимо вивести нашу літературу на широку Європейську арену“. Ю. Яновський писав тому ж Любченкові, що на прем'єрі п'єси М. Куліша „Мина Мазайло“ були „делегаті з Москви і Ленінграду“, і цей твір прийняли „страшно холодно“, бо вони чекали побачити „гопачка та почути про галушки“, а на сцені був Мина Мазайло. І. Дніпровський довадив від Куліша, що „дуже кепсько розуміють його п'єсу „На родний Малайї“, „він вперевив свою епоху і дав їй видовище, яке зрозуміють вибавили наші потомки. В цій твое шастія“. Дніпровський писав, що автор п'єси „з'єднав Софокла з Шекспіром і поставив обох

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2)

літератури та орієнтації на західну Європу.

Валуїтський Збірник такий багатий змістом, що можемо подати про нього тільки найважливіше, згадуючи при цьому ВАЛУІТЕ (1925-1928) — Вільну Академію Пролетарської Літератури. Аркадій Любченко (1899-1945) зберіг архів цієї організації, який зберігається у Митрополита Мстислава.

Збірник складається з таких частин:

1. Змістовний „Вступ“ редактора-впорядника (ст. 7-26).

2. „Легкосиний даль“ (33-204) — це головна частина Збірника, в якій подано твори всіх членів „Валуїте“, очевидно вибрані їх писання, або їхні листи до себе. Весь цей матеріал потрібний, щоб зрозуміти ту добу, в якій все ж таки буйно розвивалася наша література, хоч проти цього явно виступала тодішня національна меншина, домагаючися, між іншим, „руської опери“ в Харкові...

В „Легкосиний даль“ маємо писання таких авторів (або про них): М. Хильовий, П. Тичина, М. Бажан, М. Семенко, В. Союра, М. Куліш, Ю. Яновський, А. Любченко, О. Довженко, О. Вишня, І. Сенченко, М. Яловий, О. Лейтес. (В організації було більше членів. — Л. Л.).

Справедливо інформуюмо про Валуїте і подаємо вповні її програму:

„Валуїте кладає марксистський світогляд і програмові постулати комуністичної партії, даючи широкое право своїм членам користатися всіма художньо-літературними формами, як уже вживаними в світовій літературі, так і цілком новими“.

Перша частина цієї заяви — це обов'язковий датов режимові, а друга, здійснювана — її членами, привела до ліквідації Валуїте. І три члени заявляють: „Треба виходити на широкій шлях світових творчих завдань, а не гуртувати в своїй юшці. Треба позбутися провини, яка знову починає огортати нас“.

Українці повірили Ленінові, який обіцявав їм самостійність „вплоть до отелення“ здійснюючи завоювання України як провини. Тепер це саме робили і в культурній діяльності. Майже всі члени Валуїте зліквідовані, живими залишилися такі, які сліпо служили урядові. У вільний світ зміг дістатися тільки Аркадій Любченко (1899-1945), що рік пересидів в німецькій тюрмі.

Іван Сенченко (1901-1976) давав такі „заповіді“ тим, що хотіли жити в тодішньому режимі в Україні.

Перший заповіт — слухняність, бо тільки той, хто слухав, має перспективи в майбутньому“.

Другий — покора, бо блажен, хто покоряється мовчці“.

Третя заповідь — мовчання, а далше „пресмикається, лижеть черевки у папи, у мамі, навіть у діток маленьких; плазуйте, бійтеся сильнішого, бійте, душіть слабшого“. І тоді ви будете „на вершці блаженства“.

У дальшій частині Збірника, названої „Голубі диліжанси“ маємо листування деяких членів Валуїте. Хильовий писав з Відня А. Любченкові, що „за всяку ціну ми мусимо вивести нашу літературу на широку Європейську арену“. Ю. Яновський писав тому ж Любченкові, що на прем'єрі п'єси М. Куліша „Мина Мазайло“ були „делегаті з Москви і Ленінграду“, і цей твір прийняли „страшно холодно“, бо вони чекали побачити „гопачка та почути про галушки“, а на сцені був Мина Мазайло. І. Дніпровський довадив від Куліша, що „дуже кепсько розуміють його п'єсу „На родний Малайї“, „він вперевив свою епоху і дав їй видовище, яке зрозуміють вибавили наші потомки. В цій твое шастія“. Дніпровський писав, що автор п'єси „з'єднав Софокла з Шекспіром і поставив обох

іх на ноги на нашій шляху“.

У четвортій частині цієї книжки подано „Джерела до історії Валуїте“ (231-254). Тут згадаємо про самоліквідацію цієї організації. На зборах 12-го січня 1928 Яновський сказав, що їхня організація весь час була у важкій атмосфері. Вона чимраз згущується і зараз — найгустіша... Обставини склалися так, що не вбачає іншого виходу, крім припинення існування організації. Бо це існування за таких обставин не потрібне і не доцільне, і організація журналі треба ліквідувати“.

Під час дискусії про самоліквідацію згадували і про те, що „Донцов проголошував „Валуїте“ як свого друга“.

Книжка видана на дуже добрім папері, а 39 ілюстрацій на нею крашомо. В книжці фота всіх згаданих письменників (понад 20!) та інші цікаві літературні ілюстрації. Хто цікавиться нашою літературою, може купити цей Збірник, ціна 4.95 дол. в м'якій оправі і 10.95 дол. в твердій. Адреса:

Mosaic Press, P.O. Box 1032, Oakville, Ont., Canada. L6J 5E9.

БАТЬКИ! За'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою і найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм країну будучини, в нашої громаді у вільному світі нового свідомого глени!

REAL ESTATE

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентів поліси.

Продас і приймас на продаж нерухомості в Мейпелуді, Ірвінгтоні та всіх дооклицьких місцевостях.

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ

на ФЛЮРІДІ
нові хати з всім модерним алаштуванням

5 кімнат, від	\$25,000
5 кімнат, гараж	\$31,500
7 кімнат, 2 гаражі	\$45,500
7 кімнат, „спліт-левел“	\$65,000

„ГАРДЕН ГОМС“
5 кімнат, гараж \$32,500
На дві родини \$65,000
Ділянка під хату від \$ 8,000

SUNNYLAND REALTY
Stephen Kowalchuk — Realtor
855 N. Park Ave., Apopka, Fla. 32703
(305) 886-3060

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування ІЗІІРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere In New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Вальд-
Вруку і перенесенням Ті-
лних Останків з різних
країн світу.

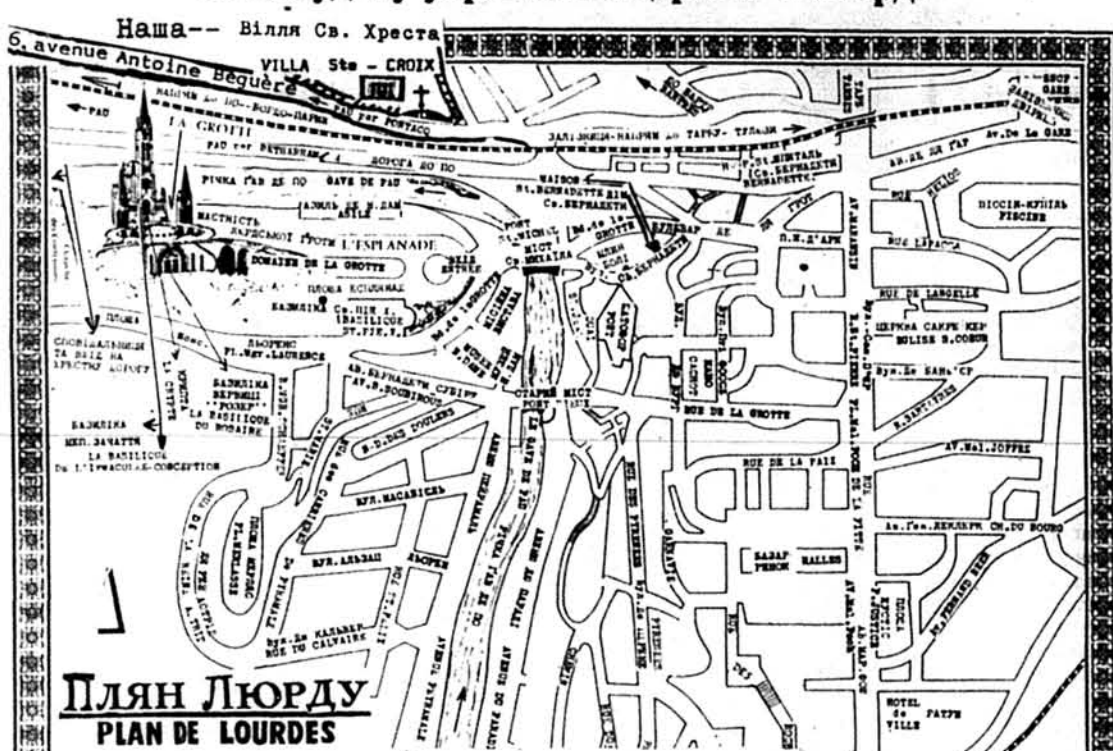
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK І ОКОЛИЦІХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

За побудову української церкви в Лурді

Ділимось радісною вісткою з українцями у вільному світі, а також з українцями на рідних землях, що врешті трапилося для нас золота нагода купити у славному Лурді дим-віллу св. Хреста та парк розміром 1337 м2. під будову української церкви. Згада-на посилість коштів: 200,000 доларів. Вона знаходиться недалеко св. Гроти, де тому 120 літ Пречиста Діва зни-жувалася із небесних висот, освятила її своєю появою, запечатала своїми чудами, та залишила там своє свід-цтво: джерело святе і чудодійне, що лікує спирає-ні людські серця і душі.

В останньому часі під час моєї поїздки за океан, між нашими українцями в Америці і Канаді вирунула гарна і смілива гадка: за всяку ціну купити місце під будову української церкви, або хоч порядної каплиці в нашому східноукраїнському стилі не десь за горою, але таки у самому Лурді і якнайближче до св. Гроти. Шоб до неї свої і чужинці могли завжди приходити, там молитися і випрошувати багато ласк у Божої Матері для тих, що складали і складають на ту церкву свою жертву, та за навернення грішників і для всього українського народу. До-тепер уже три тисячі п'ятсот українців відкупились на наш заклик своїми жи-

рими жертвами. За їх жертвенне і палке українське серце черговий раз скла-дасмо найширшу подяку. Тому, що деякі з них запиту-ють, „яка із того буде користь та які найголовні-ші умовини при посилці жертв“, відповідаємо:

Перша користь є та, що за жертводавців наші свя-щенники у Лурді відправля-ють св. Службу Божу: окре-мо за живих, шоб Лурдська Божя Мати їх благосло-вила здоров'ям і щастям та обильними ласками з не-бесних висот, а також окре-мо за тих жертводавців, що вже відійшли у вічність, шоб Господь був для них милосердним так, як вони були милосердні їй ширі на будову храму Матері Божої в Лурді.

Друга умова: хто пожерт-вує 20 дол., його вписує-мо як жертводавця, що подару-вав одну цеглоку: хто дає 100 дол., його вписуємо як фундатора: хто дає 200 дол. — вписуємо як фундатора-добродія: хто зложить 300-400 дол. вписуємо, що злож-ив „Княжий Дар“. Хто пожертвує 500 дол. і більше, того ім'я буде вицарбуване на мармуровій таблиці сріб-ними буквами і прикріпле-но у збудованій церкві в Лурді; хто зложить 1 000 дол. і більше, того ім'я буде вицарбуване золотими бук-вами на білій мармуровій таблиці, як доказ для всіх

грядучих поколінь їх полу-м'яної любови до нашої небесної Неньки-Покрови-тельки України.

Дорогі Земляки, що лю-бите і молитесь до Пречис-тої Діви Марії з Лурду! Завдяки Вашим молитвам і ширим жертвам у місяці жовтні 1978 р. у сам день Воздвиження Чесного і Жи-вотворящего Хреста, зібрані українські священники в Лурді оглянули і одобрили купівлю дому-вілли св. Хре-ста, а під празник св. Покрови закінчили торг і купили для української спільно-сті згадану посилість. Це маємо наочний доказ, що Непорочно — Зачата Діва Марія з Лурду вислухала наші благання, однак ми не сміємо ані на мент зупиня-тися на півдорозі, аж поки не збудуємо в Лурді украї-нської церкви.

Вірно, що Мати Божя вислухас і далші наші бла-гання що пропаде нишні-ня „залізна заслона“ і віль-ні сини і доні України при-йдуть на прощу до Лурду і будуть там молитися, шоб виздоровити із своїх недуг, із ран великих, що їм завда-ли безбожники. І молячися у чудодійному Лурді, бу-дуть чудуватися та й бла-гословити Вас всіх, що свої-ми цеголками — жертва-ми збудували українську церкву — Собор українсь-ких палких сердець.

Усіх українців доброї во-

лі прохаємо про ласкаву допомогу. Ваші щирі по-жертви тепер і на будуче пересилайте на слідуючі адреси:

в Америці: Selfreliance
Federal Credit Union 2351
W. Chicago Avenue, Chicago,
Illinois 60622 c/o Rev. Wasyl
Pryjma, Account No 20863,
USA

в Канаді:
St. Mary's (Toronto) Credit
Union Ltd., 278 Bathurst
Street, Toronto, Ont. M5T
2S3 c/o Rev. Wasyl Pryjma,
Canada abo:
rev. Wasyl Pryjma c/o Mr.
and Mrs. Pityk 19 Leland
Avenue, Toronto, Ont., M8Z
2X6, Canada.

Шоб своєчасно отримати посвідчення за прислану жертву, найкраще пере-силати на таку адресу:
L'Abbe Pryjma Wasyl 27,
Adolphe-coll boite Postale
3168 31027, Toulouse Cedex
с.с.р. 613-26A, Toulouse,
France.

Хто мав би труднощі з пересилкою пожертви на будову укр. церкви у Лурді, хай передасть в руки своєму о. парохові, який Ваші гроші перешле куди треба.

о. Василь Прийма, парох
Південної Франції з осід-
ком в Тулузі та в Лурді.

Лурд-Тулуза: 2 XI 1978 р.

УКРАЇНСЬКИЙ ВЗІР

Якщо любите красу української вишивки і хотіли б мати задоволення самі вишити свою українську блузку, маємо для вас.

Всі виготовляють:
• Готову вишивку блузку
• Карту вишивки зразку
• Вміст вишивки
• Вміст вишивки зразку
• Точні, легкі вказівки

УКРАЇНСЬКА БЛУЗКА — наперед приготована

Важкість, який
вміст, який
вміст, який

Важкість, який
вміст, який
вміст, який